

Další zprávy

Časopis pro pěstování matematiky, Vol. 92 (1967), No. 3, 370--372

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/108406>

Terms of use:

© Institute of Mathematics AS CR, 1967

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

který rozuměl inženýrským problémům a který uměl používat moderní matematiky k jejich řešení. V r. 1930, když bylo založeno matematické oddělení Škodových závodů, stal se nejprve jeho pracovníkem, později jeho vedoucím. Již na začátku svého působení ve Škodových závodech ukázal, jak vysoce užitečné a efektivní může být matematické pracoviště velkého průmyslového podniku. Po znárodnění čs. průmyslu byla působnost matematického oddělení Škodových závodů vedeného prof. Hamplm rozšířena na celé čs. těžké strojírenství. Toto oddělení pod názvem Teoretický výzkum pracuje dnes v rámci Státního výzkumného ústavu pro stavbu strojů.

Je zcela přirozené, že prof. Hampl jako jeden z prvních u nás pochopil význam moderní výpočtové techniky. Stal se jejím propagátorem a je typické, že jeho oddělení bylo jako jedno z prvních pracovišť v ČSSR vybaveno samočinným počítačem.

Prof. Hampl stal se našim uznávaným nestorem aplikované matematiky v průmyslu. Vynikající činnost prof. Hampla byla po zásluze mnohokrát vysoce oceněna. Uvedu jen některá. V r. 1955 byl poctěn státní cenou Klementa Gottwalda. V r. 1956 mu byla bez obhajoby udělena hodnost doktora fyzikálně matematických věd, v r. 1962 byl zvolen členem korespondentem ČSAV a další.

Nelze v krátkosti zhodnotit vhodným způsobem vynikající činnost prof. Hampla*) Uvedených několik řádek, doufám, dostatečně podtrhuje a charakterizuje činnost prof. Hampla, milého a taktního člověka, člověka s velkým Č, kterého si všichni jeho přátelé, spolupracovníci a ti, kteří s ním přišli do styku, vysoce váží.

Přejeme prof. Hamplovi do dalších let mnoho zdraví a pohody.

ŽIVOTNÍ JUBILEUM PROF. DR. WACLAWA SIERPIŃSKÉHO

Letos se dožil vzácného životního jubilea slavný polský matematik prof. dr. WACLAW SIERPIŃSKI, vicepresident Polské akademie věd a profesor varšavské university, který má úzké vztahy i k naší československé matematice. Dne 14. března 1967 mu bylo 85 let. Jubilat je znám na celém světě a dostalo se mu často významných vědeckých poct a titulů. My si připomínáme, že je čestným doktorem Karlovy university v Praze a Československá akademie věd jej počítá mezi své zahraniční členy.

Jménem čs. matematiků přejeme prof. dr. W. Sierpińskému pevné zdraví a další úspěchy v jeho práci.

Jiří Sedláček, Praha

EQUADIFF II

ČESKOSLOVENSKÁ KONFERENCE O DIFERENCIÁLNÍCH ROVNICÍCH A JEJICH APLIKACÍCH

Ve dnech 1.—7. září 1966 byla v Bratislavě Československá konference o diferenciálních rovnicích a jejich aplikacích — EQUADIFF II. Konferenci uspořádala Katedra matematické analýzy Přírodovědecké fakulty Komenského university při příležitosti 500. výročí založení Academie

*) Srv. také: Doc. Dr. M. Hampl šedesátníkem, *Apl. mat.* 3 (1958), str. 75—78 a K sedmdesátým narozeninám prof. Dr. Miloslava Hampla, *Dr. Sc.*, člena korespondenta ČSAV, *Apl. mat.* 12 (1967), str. 324—326. V prvním z těchto článků je uveden seznam prací prof. Hampla s jejich stručným rozbořem.

Istropolitany a 25. výročí založení Přírodovědecké fakulty UK. Konference se zúčastnilo kolem 300 matematiků a odborníků z praxe, z toho asi polovina účastníků byla ze zahraničí. Jednání konference probíhala v plénu a v sekcích. V plénu bylo předneseno 13 hlavních referátů, z toho 6 domácími a 7 zahraničními odborníky. Byly to tyto referáty:

I. Babuška, Praha: O problémech optimalizace numerických metod.

O. Borůvka, Brno: Algebraické elementy v teorii transformací oscilatorických lineárních diferenciálních rovnic druhého řádu.

J. H. Bramble, College Park: O konvergenci diferenčních schemat pro klasické a slabé řešení Dirichletovy úlohy.

F. E. Browder, Chicago: Nelineární parciální diferenciální rovnice a funkcionální analýza.

E. A. Coddington, Los Angeles: Formálně normální obyčejné diferenciální operátory.

R. Conti, Firenze: Úlohy v lineární teorii regulace.

M. Greguš, Bratislava: O lineárních diferenciálních rovnicích vyšších lichých řádů.

J. Kurzweil, Praha: Invariantní variety diferenciálních soustav.

J. Nečas, Praha: O existenci a regulárnosti řešení nelineárních rovnic eliptického typu.

S. M. Nikolskij, Moskva: Některé okrajové úlohy pro rovnice se silnou singularitou.

G. Stampacchia, Pisa: Prostory $L^{p,\lambda}$ a aplikace na teorii parciálních diferenciálních rovnic.

M. Švec, Bratislava: Vyšetřování řešení diferenciální rovnice na neohrančeném intervalu a věta o pevném bodě.

T. Ważewski, Kraków: Několik zobecnění Arzelova lemmatu a jejich aplikace.

V těchto přednáškách byly zahrnuty nejen výsledky autorů, ale byl též uveden přehled výsledků, kterých bylo dosaženo v této problematice v posledních letech.

Kromě toho v každé sekci na začátku jednání přednesl význačný domácí nebo zahraniční matematik půlhodinový referát. Byly to tyto referáty:

A. D. Alexandrov, Novosibirsk: Obecná metoda majorizace řešení Dirichletovy úlohy.

G. Fichera, Roma: Struktura Greenových operátorů a odhady pro odpovídající vlastní čísla.

O. Hájek, Praha: Axiomatická teorie diferenciálních rovnic.

A. Halanay, Bucuresti: Invariantní variety diskretních soustav.

H. Hornich, Wien: Obyčejné lineární diferenciální rovnice vyšších řádů.

Z. Hustý, Brno: Transformace homogenních lineárních diferenciálních rovnic n -tého řádu.

O. A. Ladyženskaja, Leningrad: O lineárních a kvasilineárních rovnicích parabolického typu.

T. Popoviciu, Cluj: O jistých funkcích vyhovujících diferenciální nerovnosti.

M. Práger, *E. Vitásek*, Praha: Stabilita numerických procesů.

M. Ráb, Brno: Asymptotické rozvoje řešení lineárních diferenciálních rovnic druhého řádu.

V. Šeda, Bratislava: Aplikace Greenovy funkce v teorii diferenciálních rovnic.

O. Vejvoda, Praha: Nejnovější výsledky týkající se periodických řešení nelineárních parciálních diferenciálních rovnic.

I. Vrkoč, Praha: Rozšíření metody průměru na stochastické diferenciální rovnice.

M. Zlámal, Brno: Numerické řešení a odhad chyby pro eliptickou okrajovou úlohu.

Všechny hlavní a půlhodinové referáty vyjdou tiskem ve zvláštním sborníku konference, jako mimořádné číslo Acta Facultatis Rerum Naturalium Universitatis Comenianae.

Každý účastník konference měl možnost přednést svoje výsledky v jedné ze tří sekcí:

1. obyčejné diferenciální rovnice,
2. parciální diferenciální rovnice,
3. aplikace a numerické metody.

Pro velký zájem o přednášky, musely sekce probíhat paralelně.

Ve čtvrtek 1. září 1966 se konal v hotelu Carlton přátelský seznamovací večer pro účastníky konference. V sobotu 3. září 1966 se převážná většina účastníků zúčastnila jednoho ze tří celodenních výletů. Také pro doprovázející osoby připravil organizační výbor řadu výletů a exkursí.

Na konferenci EQUADIFF II byly předneseny nejnovější výsledky dosažené československými i zahraničními matematiky pracujícími v oboru diferenciálních rovnic a jejich aplikací. Konference proběhla ve velmi srdečném a přátelském duchu a zájem a početná účast zahraničních matematiků jednoznačně svědčí o jejím úspěchu.

Redakce

VĚDECKÁ KONFERENCE MATEMATICKÉ SPOLEČNOSTI NDR

Ve dnech 13. až 18. února 1967 se konala v Berlíně IV. výroční vědecká konference Matematické společnosti Německé demokratické republiky. Konference se zúčastnilo asi 800 matematiků nejen z NDR, ale i z NSR, Švýcarska, Sovětského svazu, Maďarska, Polska, Rumunska a Československa.

Na konferenci bylo předneseno asi 15 širších referátů, dále probíhala jednání v jednotlivých sekcích (algebra, matematická analýza, geometrie, mechanika, numerická matematika, vyučování a vzdělání, počet pravděpodobnosti a matematická statistika, aplikace matematiky v ekonomii, kybernetika, biometrie, matematická logika, matematická fyzika), kde byla přednesena stručná vědecká sdělení.

Z československých matematiků měl hlavní přednášku *F. Nožička* na téma „O význačných vztažných systémech v Minkowského prostoru, ostatní přednesli tato sdělení:

- L. Boček*: Globální diferenciální geometrie podvariet E_n .
- K. Havlíček*: O jedné geometrické interpretaci tetraedrické grupy.
- K. Chobot*: Statický význam metod řešení algebraických lineárních soustav rovnic.
- F. Krňan*: Určení Jordanova tvaru matice bez vyšetřování elementárních dělitelů.
- J. Mikulčák*: Projektor Belsazar ve vyučování matematice.
- J. Mikulčák*: Poměr není zlomek.
- Z. Nádeník*: O globální geometrii kanálových ploch.
- B. Pondělíček*: Průměr grafu pologrupy.

Leo Boček, Praha

JMENOVÁNÍ

Ministr školství a kultury jmenoval s účinností od 1. června 1966 zást. doc. MILADU ŠVÁBOVOU docentkou pro obor metodiky matematiky a s účinností od 1. srpna 1966 RNDr. BEDŘICHA PONDĚLÍČKA CSc., RNDr. IVO ROSENBERGA CSc., a zást. doc. RNDr. SYLVU ŠANTAVOU CSc. docenty pro obor matematiky.

Redakce

OBHAJOBY A DISERTAČNÍ PRÁCE DOKTORŮ A KANDIDÁTŮ VĚD

Před komisí pro obhajoby doktorských disertačních prací obhájili dne 12. ledna 1967 RNDr. LADISLAV MIŠÍK CSc. práci na téma: „O Darbouxově vlastnosti funkcí a o niektorych triedach funkcií“ a RNDr. PETR VOPĚNKA CSc. práci na téma: „Nedokazatelnost hypotézy kontinua v Gödel-Bernaysově teorii množin“.

Před komisí pro obhajoby kandidátských disertačních prací obhájili dne 12. ledna 1967 KAREL KARTÁK práci na téma: „Zobecnění Caratheodoryho teorie diferenciálních rovnic“ a dne 16. února 1967 MIROSLAV MAŇAS práci na téma: „Minimum nekonvexní kvadratické formy na konvexním polyedru“ a JITKA ŽÁČKOVÁ práci na téma: „Dva příspěvky k matematickému programování“.

Redakce